

re, at der er et flertal i Folketinget, som står fast på, at den bistandsramme, vi har, og den plan for dens udvikling, som et flertal i Folketinget står bag, skal der ikke rrokkes ved. Det er det signal, som er utrolig vigtigt at give, og det ligger i den vedtagelse.

Vi synes, der er nogle uheldige formuleringer omkring TRIPS-aftalen. Vi vil gerne have, at regeringen erkender, at vi *må* ind og støtte de afrikanske lande i kravet om at få ændret TRIPS-aftalen og aftalerne om intellektuelle ejendomsretigheder, om patenter på liv og medicin osv. Disse aftaler truer væsentlige interesser hos ulandenes befolkninger. Det WTO-system, vi har i dag, er uretfærdigt over for ulandene, og det håber jeg at regeringen i stigende grad vil erkende.

Vi mener ikke, at WTO er en del af løsningen. Vi mener, at WTO er en del af problemet. Men vi mener i hvert fald, at den danske regering bør erkende, at her må der mere til end det, der ligger i vedtagelsesforslaget.

Vi har set, hvordan disse aftaler også i forbindelse med betingelser for gældsafvikling osv. fører til, at ulandene må påtage sig liberaliseringer f.eks., som er helt urimelige og uholdbare. Vi ser, hvordan vandforsyningen f.eks. i stigende grad kontrolleres af private selskaber. Det er en uhyggelig tanke, at kilden til livet, vandet, som er så sparsomt i mange lande, bliver et handelsobjekt i hænderne på multinationale selskaber, der så at sige ved at lukke for hanen kan afpresse disse lande og deres befolkninger på det mest uhyggelige og uanstændige.

Derfor er der brug for et gennemgribende angreb på den liberaliseringstankegang, som har gennemsyret det internationale handelssystem og altså også i alt for høj grad den danske ulandspolitik.

Så vi kan ikke sige til ministeren i dag, at vi er store beundrere af den generelle linje i dansk ulandspolitik, det er vi ikke. Men vi vil altså godt være med til i dag at give et signal om, at det angreb på de mest elementære, fundamentale humanistiske principper, som de tre højrepartier her i Folketingssalen har rettet i dag, skal afvises. Og det kan vi gøre ved at stemme for regeringens forslag til vedtagelse.

Kim Behnke (UP):

Jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at ulandsbistand desværre er en nødvendighed. Jeg er selv meget varm tilhænger af, at vi borgere i den velstillede del af verden får mulighed for at støtte forskellige former for ulandsprojekter. Men jeg

mener, at den måde, vi har valgt at organisere det på i Danmark, mangler både moralsk og etisk legitim ret. Jeg synes, det er forkert, at et flertal i Folketingssalen går ud og påtvinger den danske befolkning at betale en del af vores samfundsøkonomi i ulandsbistand. Til gengæld mener jeg, at det er nødvendigt, når det gælder katastrofebistanden, at forskellige lande er i stand til meget hurtigt at hjælpe de steder, hvor en flod går over sine bredder, eller hvad der nu ellers kan ske.

Når det gælder den langsigtede ulandsbistand, mener jeg, at den rigtige måde at gøre det på er at overlade det til samvittigheden for hver enkelt af vi 5,2 millioner danskere at afgøre, hvor meget vi hver især vil undvære. Min forventning er, at selv om vi ganske vist ikke har en Bill Gates i Danmark, der kan aflevere flere milliarder dollar om året til forskellige nyttige projekter i ulandene, ja, så er der dog trods alt rige danskere, som jeg er overbevist om vil være indstillet på at give stor bistand.

Der vil også være danskere, som selv har en stram personlig økonomi, men som føler en næstekærlighed over for mennesker i ulandene, og som derfor vil bidrage stort. Så det er den måde, man bør gøre det på. Så har man en moralsk legitimitet i den måde, hvorpå der bliver ydet ulandsbistand. Det har vi ikke i dag.

I dag har vi valgt – ja, hr. Jeppe Kofod brugte den lidt eksotiske formulering, at vi selv beholder 99 pct. af vores velstand og kun afleverer 1 pct. Det er notorisk forkert. Det, vi afleverer, er et matematisk udregnet beløb. Hvis der om 5 minutter hernede på slotspladsen er nogen, der kører galt, og der bliver tilkaldt en ambulance, så stiger vores ulandsbistand. Men det er jo ikke udtryk for, at vi er blevet et rigere samfund, snarere tværtimod.

Hvis ATTAC vælger under et eller andet topmøde i København at smadre ti McDonald's-butikker og fuldstændig ruinere dem, så stiger den danske ulandsbistand. Men det danske samfund er da ikke blevet rigere af, at nogle marxister på venstrefløjen har smadret nogle butikker, de ikke bryder sig om.

Så derfor, vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod, er den måde, vi har regnet det ud på, ikke udtryk for, at vi afleverer 1 pct. af vores rigdom. Hvis det skulle være tilfældet, ikke at jeg synes, det ville være sympatisk, men hvis det skulle være tilfældet, skulle det jo udregnes som 1 pct. af det, der hedder nettofaktorindkomsten. Så ville